

Miljøministerens udtalelse til betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og om ophævelse af lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier)

(Producenters og importørers ansvar for udtjente batterier og akkumulatorer mv.)

Jeg vil gerne foreslå en ny bestemmelse i lovforslagets § 9 u, hvorefter der kan fastsættes regler om, hvorledes betalingen fra producenter og importører, som er opkrævet efter § 9 u, stk. 2, kan fordeles til kommunerne som betaling for kommunernes indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer.

Der kan i henhold til bestemmelsen fastsættes regler om, at fordelingen skal ske i henhold til aftale mellem en juridisk enhed dannet af producenter og importører på den ene side og kommunerne på den anden. Det er tanken, at bestemmelsen skal udmøntes i den efterfølgende bekendtgørelse, hvis parterne kan blive enige om en rammeaftale for fordelingen til kommunerne. Hvis ikke der bliver enighed, vil fordelingen ske efter DUT-modellen, som oprindeligt foreslået i lovforslaget.

Beløbet, der er fastsat i § 9 u, stk. 2, vil således fortsat blive opkrævet fra producenter og importører, og vil fortsat skulle fastsættes i loven. Det er alene fordelingen af beløbet til kommunerne, der kan indgås aftale om. Beløbet vil blive reguleret, hvis det viser sig, at det er for højt eller lavt sat i forhold til de udgifter, som kommunerne har til indsamling af de bærbare batterier og akkumulatorer.

I det tilfælde at der ikke kan opnås enighed mellem parterne om en rammeaftale for fordelingen til kommunerne, vil jeg drøfte indholdet af den endelige bekendtgørelse med de partier, som står bag lovforslaget.

Til § 1

Af, tiltrådt af

1) I den under nr. 19 foreslåede § 9 u indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvorledes betalingen fra producenter og importører, jf. stk. 2, skal fordeles til kommunerne, herunder at fordelingen kan ske i henhold til aftaler mellem en juridisk enhed af producenter og importører og kommunerne.«

[Bemyndigelse til fordeling af provenu til kommunerne]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Det fremsatte lovforslag lægger i bemærkningerne op til, at betalingen skal fordeles via det udvidede totalbalanceprincip. Efter fremsættelsen har bl.a. Kommunernes Landsforening

problematiseret denne fordelingsmetode. Yderligere har der fra Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg været stillet spørgsmål omkring en fordeling, der giver kommunerne et incitament til at indsamle store mængder af batterier og akkumulatorer.

En statslig fastsat fordeling af betalingen via DUT, herunder en fordeling, hvor kommunerne kompenseres efter det antal kilo, de har indsamlet, kræver ikke særskilt hjemmel i miljøbeskyttelsesloven. En fravigelse af dette princip, vil derimod kræve særskilt hjemmel. Ministeren bemyndiges i ændringsforslaget til at fastsætte de nærmere regler for fordelingen til kommunerne af betalingen for markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer. Hvis det i det efterfølgende arbejde med bekendtgørelsen viser sig, at parterne ønsker, der skal ske en fordeling til kommunerne for den reelle udgift til indsamling, vil det kunne ske ved, at producenter og importører af de bærbare batterier og akkumulatorer kan oprette en juridisk enhed, der kan forestå forhandling om en rammeaftale med Kommunernes Landsforening, der sikrer, at kommunerne får udgifterne til den kommunale indsamling dækket af producenter og importører. På denne måde sikres en direkte og enkel forbindelse mellem producent- og importørleddet på den ene side og indsamlingsleddet på den anden side samt mulighed for at etablere et incitamentsorienteret system for kommunerne til at indsamle flest mulige batterier og akkumulatorer.

Kommunerne skal herefter i overensstemmelse med de systemer, der i dag fungerer på andre refusionsområder, have deres revisor til at påse, at kommunernes anmeldte udgifter til formålet rent faktisk er medgået til formålet. Yderligere skal kommunalbestyrelsens beslutning om den konkrete indsats for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer være tilgængelig for tredjemand.

Det beløb, der opkræves af producenter og importører i henhold til stk. 2, vil fortsat skulle fastsættes, så der i løbet af en 4-årig periode er tale om fuld omkostningsdækning hverken mere eller mindre. Dog vil forhandlingerne af, hvor meget kommunernes udgifter er til at indsamle de bærbare batterier og akkumulatorer, ikke skulle ske mellem staten og kommunerne, men mellem den juridiske enhed, som producenter og importører opretter, og kommunerne. Efter forhandlingerne vil betalingen blive udbetalt til kommunerne. Hvis de kommunale udgifter ligger over eller under det fastsatte beløb inden for den 4-årige periode, vil beløbet blive reguleret i loven.